

linii din Cetmani lăsașerъ o faцъ mai vie; mirtълă, poșkovълă și terевintълă își întindeа streлăчirea cea verdșe a ramъrelorъ lorъ жъне. Pe coasta mântелăi Sionълăi mirdalii akkoperiа faцa пъмънтълăi кѣ o ninsoare poșie în mizlokълă къріа se îпълăа viorelle late фъръ profșmъ ka ачеллеа kape kpeskъ la Podъ și pe църтъріле ріълăi Ерота. În cea дъпъ зртъ, în linsa priviretoriorъ și a pitъличіlorъ, търтърелеле, singrele passeri din четatea сътъ, інченеа сь sșșpine дълчішоръ prin чіпароселе пьдъріи Sionълăi și pe sіkōmopii, ninii și finičii din грьдіна лăi Еродъ.

Nimikъ dar nș îпpedekâ pe Iisșș sь deskoпere, d'assъpra kasei de чіпъ, ачea flакъръ a торцеi, kape, fiндъ sșflatъ de вѣнтъ, se плекâ desupe pesъpitiș supre апъșș, ka къндъ аръ fi врѣтъ сь dea oamenilorъ сь інделлеаръ кь, assemenea ачеллеi лъmine пъмънтене, лъmina дъмнезеаскъ кѣтâ сь se reverse și ea de la pesъpitiș la апъșș.

Ла vederea ачеллеi flакъре, зпъ omъ kape ședeâ la зтѣра зпъi finikъ че se aflâ зпъ пьтparъ de легъ departe de Ierъșalimъ, între Betfaѣe și пеатра Колѣмбелоръ, în mizlokълă знеi чете de oamenі și de femei kapi askълтâ къвѣнтълă сьș, își întrepъșuse disкърсълă, și se skълъ zikîндъ:

— Ora a venitъ... Aidedi!

